

Fler­tallet bemærter i Anledning af Mindretallets foranstaaende Udtalelse, at det er enigt med Mindretallet i, at der i Kommissionsbetænkningen er samlet et betydeligt og værdifuldt Oplysningsmateriale. Men naar man erkender dette, bliver det temmelig uforstaaeligt, at Mindretallet opholder sig over, at Fler­tallets Forslag „i alt væsentligt (gaar) tilbage til det Forslag, som er stillet af Toldkommissionens Fler­ताल“. Tværtimod er det vel en selvfølgelig Sag, at der maa gives Lands­tinget Beslighed til at sige sin Mening om Lovforslaget og navnlig om, hvorvidt Tinget i alt væsentligt billiger det Standpunkt, paa hvilket Kommissionens Fler­taal stod. Dertil kommer, at Fler­­tallet ikke har set eller hørt nogen Begrundelse af de fleste af de af Folketinget foretagne Medsættelser i Regeringens oprindelige, med Kommissions­flertallets stemmende Forslag. I øvrigt bemærke de Medlemmer af Fler­­tallet, som vare Medlemmer af Toldkommissionens Fler­­taal, at de aldrig have været enige i, at „Kompensations­spørgsmaalet ikke ligger praktisk for, før Forhandlingerne om de væsentligste Uoverensstemmelser paa Toldloven have ført til et heldigt Resultat.“ Det, man var enig om, var, at de enkelte Positioner maatte behandles til Ende, forinden det kunde ses, hvilket finansiel Resultat der kunde paaregnes, men at der da af det Parti, som foreslog Satser, der førte til en væsentlig Nedgang i Toldindtægten, maatte samtidig med Forslaget herom paavises, hvorledes Kompensation vilde blive given.

Et Medlem af Udvalget (H. C. Hansen) kan under de nuværende Forhold og Omstændigheder kun slutte sig til Mindretallets Anbefaling af det til Behandling værende Forslag, uagtet jeg finder, at det i flere Henseender er meget utilfredsstillende. — Angående Forslagets finansielle Side ophyses i Betænkningens første Stykke, „at man var klar over, at Finanser­ne maa kræve Erstatning for den væsentligste Del af det Indtægtsstab, Toldreformen medfører.“

Da det heraf fremgaar, at man fra alle Sider erkender Nødvendigheden af nogen Kompensation, maa det betragtes som en betydelig Mangel ved Forslaget, at det, „efter Folketingets Udvalgs Beregninger“ vil medføre en Nedgang i Toldindtægterne af 5,570,591 Kr.

Det vilde vist have været en væsentlig Forbedring om denne Mangel var bleven fjernet, f. Eks. ved, at den nuværende Stenkulstold (1,482,528 Kr.) og Ristolden (522,756 Kr.) var bleven opretholdt, ved en Forhøjelse af den foreslaaede Told paa flere Luksusvarer (Sydfrugter, Krydderier, Østers m. fl.), ved Indførelse af Told paa enkelte andre Artikler, som enten ikke ere Livsfor­nødenheder, eller som ikke ved en saadan ny Told i al Almindelighed vilde blive fordyrede og — hvis det nævnte ikke maatte være tilstrækkeligt for at naa det forønskede finansielle Resultat — ved en lille Forhøjelse af den foreslaaede Told paa enkelte andre Forbrugs­genstande. — Der­som det nødvendige i finansiel Henseende var tilstræbt ad denne Vej, vilde jeg have anset Forslaget for en Del bedre end i dets nuværende Skikkelse; men desuden har det en anden ikke mindre betydelig Mangel deri, at det kun i meget ringe Grad kan rette paa den Ulighed i Erhvervs­vilkårene, der til Dels er staabt ved den nugældende Beskyltelsestold. En paa dette Grundlag fremkaldt Ulighed kan jo — naar Betingelserne derfor ere til Stede — udjævnes paa flere Maader, og fra alle Sider erkendes det, at nogle af vore ubeskyltete Erhverv, særlig Landbruget, har Krav paa al den Bistand, en Revision af Toldloven kan yde.

Naar det foreliggende Forslag desuagtet deler Udvalget i et Fler­­taal og et Min­dretal, saa er, som Betænkningen viser, Grunden den, at disse tvende Dele stræber at naa dette Måal ad stik modsatte Veje, idet Fler­­tallet foreslaar den nuværende Beskyltelse opretholdt omtrent i samme Udstrækning som hidtil og vil søge en Udjævning af Forholdene ved Indførelse af ny Told paa en Del af Landbrugets Produktion. — I Mod­­sætning hertil forlanger det af Mindretallet anbefalede Forslag kun en Regulering af det nævnte